

UCHWAŁA NR XIX/383/15

RADY MIASTA KATOWICE

z dnia 17 grudnia 2015 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargi Polkomtel sp. z o. o. dotyczącej uchwały Rady Miasta Katowice w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obszarze fragmentu terenu górniczego Katowickiego Holdingu Węglowego S.A. KWK "Wujek" obejmującego obszar położony w rejonie ulic: Panewnickiej-Piotrowickiej w dzielnicy Ligota w Katowicach

Na podstawie art. 18 ust. 1 i art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990r. (Dz. U. z 2015 r., poz. 1515) w związku z art. 54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012r., poz. 270 z późn. zm.)

**Rada Miasta Katowice
uchwała:**

§ 1. Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargę z dnia 27 listopada 2015 r. spółki Polkomtel sp. z o. o. na uchwałę Rady Miasta Katowice nr XLIV/908/09 Rady Miasta Katowice z dnia 27 lipca 2009 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obszarze fragmentu terenu górniczego Katowickiego Holdingu Węglowego S.A. KWK "Wujek" obejmującego obszar Położony w Rejonie ulic: Panewnickiej – Piotrowickiej w dzielnicy Ligota w Katowicach, dotyczącą zarzutu naruszenia przepisów prawa materialnego tj. art. 46 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz art. 87 i 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z odpowiedzią na skargę.

§ 2. Faktyczne i prawne argumenty odpowiedzi na skargę zawiera uzasadnienie do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta Katowice.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miasta
Katowice

Krystyna Siejna

Uzasadnienie

Polkomtel Sp. z o. o. złożyła na podstawie art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r., poz. 1515). skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach na uchwałę Rady Miasta Katowice nr XLIV/908/09 Rady Miasta Katowice z dnia 27 lipca 2009 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obszarze fragmentu terenu górniczego Katowickiego Holdingu Węglowego S.A. KWK „Wujek” obejmującego obszar Położony w Rejonie ulic: Panewnickiej – Piotrowickiej w dzielnicy Ligota w Katowicach.

Na podstawie przepisów art. 54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012r., poz 270 z późn. zm.) skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego zaniechanie lub działanie jest przedmiotem skargi.

Zgodnie z przywołanym przepisem ustawy o samorządzie gminnym skarżąca spółka poprzedziła złożenie swojej skargi wezwaniem do sunięcia naruszenia prawa, które nie zostało uwzględnione przez Radę Miasta Katowice poprzez podjęcie uchwały nr XVIII/342/15 z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie rozpatrzenia wezwania spółki Polkomtel sp. z o. o. do usunięcia naruszenia prawa uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obszarze fragmentu terenu górniczego Katowickiego Holdingu Węglowego S.A. KWK „Wujek” obejmującego obszar Położony w Rejonie ulic: Panewnickiej – Piotrowickiej w dzielnicy Ligota w Katowicach

Skarżąca spółka podtrzymuje swoje stanowisko przedstawione we wcześniejszym wezwaniu i ponawia zawarte w nim zarzuty oraz argumentację w skardze nie odnosząc się do stanowiska Rady Miasta wyrażonego w ww. uchwale i jej uzasadnieniu.

Podniesione w skardze zarzuty naruszenia przepisów prawa materialnego pozostają jednak w całości bezpodstawne.

Polkomtel sp. z o. o. podnosi niezgodność z prawem poszczególnych ustaleń uchwały i postuluje zmianę treści obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez „uchylenie § 6 ust. 2 pkt 2 lit. e) w części obejmującej słowa „z wykluczeniem stacji bazowych telefonii komórkowej”, § 6 ust. 3 pkt 2 lit. d) w części obejmującej słowa „z wykluczeniem stacji bazowych telefonii komórkowej”, § 6 ust. 4 pkt 2 lit. g) w części obejmującej słowa „z wykluczeniem stacji bazowych telefonii komórkowej, dopuszcza się wyłącznie istniejącą stację bazową telefonii komórkowej na terenie 4MW”, § 6 ust. 5 pkt 2 lit. d) w części obejmującej słowa „z wykluczeniem stacji bazowych telefonii komórkowej, dopuszcza się wyłącznie istniejącą stację bazową telefonii komórkowej na terenie 2UMW”, § 6 ust. 6 pkt 2 lit. d) w części obejmującej słowa „w tym stacje bazowe telefonii komórkowej wyłącznie na dachach budynków na terenie IU”, § 6 ust. 7 pkt 2 lit. f) w części obejmującej słowa „z wykluczeniem stacji bazowych telefonii komórkowej”, § 6 ust. 8 pkt 2 lit. b) w części obejmującej słowa „z wykluczeniem stacji bazowych telefonii komórkowej”, § 6 ust. 9 pkt 2 lit. b) w części obejmującej słowa „z wykluczeniem stacji bazowych telefonii komórkowej”, § 6 ust. 10 pkt 2 lit. b) w części obejmującej słowa „z wykluczeniem stacji bazowych telefonii komórkowej”, § 6 ust. 12 pkt 2 lit. c) w części obejmującej słowa „z wykluczeniem stacji bazowych telefonii komórkowej”, § 6 ust. 13 pkt 2 lit. a) w części obejmującej słowa „z wykluczeniem stacji bazowych telefonii komórkowej”, § 7 ust. 1 pkt 1 lit. b) w części obejmującej słowa „w miejscach i terenach wskazanych ustaleniami planu”, § 27 pkt 2 w części obejmującej lit. a) i b)” uchwały.

Przeprowadzona, analiza przekazanej Radzie Miasta Katowice skargi wykazała, że skarżąca spółka powołuje okoliczności prawne i faktyczne wynikające z zakresu prowadzonej działalności telekomunikacyjnej i zgodnie z art. 48 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. z 2015r., poz. 880 - z późn. zm.) posiada legitymację do skorzystania z uprawnienia wynikającego z treści art. 101 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2015r., poz. 1515 - t.j.).

Ponowna analiza przedstawionych przez skarżąca spółkę zarzutów, postulatów oraz argumentacji wskazuje, że stanowią one w całości ponowienie i powtórzenie treści skierowanego wcześniej do Rady Miasta wezwania do usunięcia naruszenia prawa, które przez Radę zostało rozpatrzone i nieuwzględnione.

Skarżąca spółka ponownie podnosi fakt naruszenia ustaleniami wyżej wymienionego planu miejscowego powszechnie obowiązujących norm prawa o randze ustawowej oraz przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W szczególności art. 46 w zw. z art. 75 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, a także art. 87 ust. 2 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Polkomtel sp. z o. o. podtrzymuje postulat podjęcia przez Radę Miasta Katowice działań zmierzających do usunięcia z treści obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ustaleń, które weszły w kolizję z wprowadzonymi w późniejszym terminie przepisami ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Skarżąca wywodzi, że istniejąca kolizja tych przepisów jest sprzeczna z normami konstytucyjnymi co, w jego ocenie obliguje Radę Miasta do podjęcia działań w tym zakresie.

W uzasadnieniu skargi przywołano liczne orzeczenia sądów administracyjnych oraz poglądy doktryny cytując komentatorów wyżej wymienionych przepisów prawa. Jednak Skarżący korzysta w dorobku orzeczniczego oraz naukowego w przedmiotowym zakresie w sposób nieprawidłowy. Wyciąga nieprawidłowe wnioski z faktu obowiązywania regulacji ustawowych i skutków jakie spowodowało ich wprowadzenie dla treści aktu prawa miejscowego. Podobnie, błędnie wskazuje uzasadnienie swojego stanowiska normami prawa konstytucyjnego.

Przywoływana argumentacja nie uzasadnia uwzględnienia w całości skierowanej do Rady Miasta Katowice skargi. Przeprowadzona, przy zachowaniu zasad prawidłowej interpretacji przepisów prawa oraz tzw. reguł kolizyjnych, analiza opisywanej w treści skargi sytuacji prawnej wykazała, że postulaty w niej zawarte nie znajdują poparcia w przepisach prawa.

Skarżąca spółka błędnie przyjęła, że przepisy ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w chwili obecnej nakładają na radę gminy obowiązek dostosowania ustaleń planów miejscowych, obowiązujących przed dniem wejścia w życie przepisów tej ustawy, do obecnego stanu prawnego. Plan miejscowy, którego dotyczy skarga wszedł w życie 11 października 2009 r. zaś ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych 17 lipca 2010 r.

Przepis art. 75 ww. ustawy wyraźnie stanowi, że: „*Przepis art. 46 i art. 48 stosuje się także do planów miejscowych obowiązujących w dniu wejścia w życie ustawy.*”. Przepis ten jednak nie wymusza obecnie na organach gminy, jak sugeruje Skarżąca, podjęcia działań w przedmiotowym zakresie. Jego obecne brzmienie jest efektem zmiany ustawy dokonanej ustawą z dnia 12 października 2012 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2012.1256), w której uzasadnieniu wyraźnie wskazano, że zmieniając art. 75 ustawy zrezygnowano z konieczności dostosowywania przez gminy treści miejscowych planów do wymagań ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, zastępując [to] zasadą, zgodnie z którą nie stosuje się ustaleń planów miejscowych w zakresie ustalonych zakazów lub przyjętych rozwiązań, których realizacja uniemożliwia lokalizowanie inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi.

Ponadto odnosząc brzmienie cytowanego wyżej przepisu, podobnie jak czyni się to w treści skargi do treści art. 87 Konstytucji RP, który określa zbiór źródeł prawa w systemie prawa, zasadnym jest stwierdzenie, że normie ustawowej bezwzględnie obowiązującej przyznane jest pierwszeństwo przed ustaleniami prawa miejscowego. Zgodnie z ustalonymi regułami kolizyjnymi akt prawny wyższego rzędu ma pierwszeństwo przed aktem prawnym niższego rzędu. Stwierdzenie powyższe jest wystarczające dla uznania, że nie obowiązujące tych ustaleń prawa miejscowego, które w sposób oczywisty są sprzeczne z przepisem ustawy, szczególnie w świetle dokonanych zmian w przepisach prawa. Zgodnie z poglądami orzecznictwa: „*Hierarchia źródeł prawa została wyraźnie określona w art. 87 Konstytucji RP. Akty prawa miejscowego nie mogą regulować materii należących do przepisów wyższego rzędu i nie mogą być sprzeczne z nimi*” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego sygn. II OSK 531/10 z dnia 28 maja 2010 r.). Podobnie w rozstrzygnięciach organów administracyjnych wskazuje się że, „*w przypadku, gdy zaistnieje stan faktyczny, którego rozstrzygnięcie może nastąpić zarówno na podstawie przepisów aktu prawa miejscowego, jak i przepisów powszechnie obowiązujących na terenie całego kraju, rozstrzygnięcie powinno nastąpić w oparciu o przepisy hierarchicznie wyższe*” (rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N7.4131.550.2012.AM5, z dnia 26 lipca 2012 r.). Skarżąca spółka nieprawidłowo zatem wywodzi z przywołanych przepisów prawa wniosek odmienny.

W związku z tym, zawarte w skardze oraz we wcześniejszym wezwaniu argumenty należy uznać za bezpodstawne.

Mając powyższe na uwadze podjęcie niniejszej uchwały jest zasadne.